

Kapitola 4. Základy

Předcházející část: Kapitola 3. Podstata hledání

Kapitola 4

ZÁKLADY NÁBOŽENSTVÍ JAKO ZDROJ DUCHOVNÍHO OMYLU

Jsou dva zdroje omylu, které jsou zrozeny tradičními „skutečnými“ náboženstvími:

První – zjednodušené nesprávné chápání nebo nesprávná interpretace původního učení význačného učitele. Jelikož přímí posluchači nebo následovníci ještě nedosáhli osvícení, je původní učení zdeformováno jejich egem. Další degradace se zesiluje následnými překlady a přepisováním textu z pokolení na pokolení. Degradace bývá často způsobena i tím, že ego má snahu přijímat slyšené doslova, nepřejímat ducha nebo podstatu učení. Jakýkoliv překlad, který učí něčemu kromě míru nebo lásky, je omyl. Je to základní pravidlo, jehož porušení lze snadno zjistit.

Druhý a podstatně rozšířenější zdroj degradace je duchovní učení, která se objevují na základě toho, co se obyčejně nazývá „církevní doktrínou“. Takové normativy, často ve formě vyvolávající pocit viny, jsou ve skutečnosti produktem výmyslů církevních hodnostářů a domnělými autoritami, které ve skutečnosti neměly žádné právo na autoritu, ale získaly politickou sílu ve struktuře organizace ve své době.

Neexistují ryzí, nebo zasluhující důvěru, příčiny k tomu, aby bylo nutno měnit přesné původní učení význačného učitele pro nějaký pochybný užitek. Ačkoliv se to může zdát evidentním, staletá historická zkušenost demonstruje:

Ne všichni chápou, například to, že být křesťanem – znamená jednoduše a přesně následovat učení Kristovo.

Všichni význační učitelé hovořili o nenásilí, o neodsuzování a bezpodmínečné lásce. Těžko lze pochopit, jak tak zvané duchovní vedení může poskvřňovat tyto základní pravdy pro „dobro víry“ nebo „pro blaho církve“ nebo „zničení nevěřících“ nebo „prostě“ za účelem válek.

Jsou mnohá témata, kterých se nedotýkají v původních duchovních učeních, to však dává možnost vzniku vylhaných náboženských dodělávek. Během věků byly vymyšleny všemožné „hříchy“, podrobná vysvětlení a racionalizace, které lze charakterizovat pouze jako odporné manipulace toho, co je pro lidstvo přirozené. Způsobená škoda – nejen duchovní omyl, ale i psychologická krutost, pocit viny, spoutává lidstvo. Zaměření se na vinu a hřích ještě silněji vede lidské vědomí k omylu, zesiluje dilema protikladů a duality poznání. Takový destruktivní vliv na lidské vědomí odvádí člověka dále od Boha a vytváří bariéru, kterou dokáží překonat pouze nemnozí: musí být génii ducha, aby se dokázali vyhnout nebezpečné pasti vylhaných dodělávek.

Dalším degradujícím efektem propagandy církevní doktríny je to, že vytváří základ pro vedení hrůzných válek a pogromů. Vždy jsou vyvolány náboženskými rozdíly, jejichž důležitost se zveličuje, aby bylo možné omluvit církví vyvolanou válku. Tyto lživé výklady a odchylky jsou zvláště zřejmé v despotickém vystupování církve v otázkách sexuality, rozmnožování, výchovy dětí, diet, běžných záležitostí, tradic, oděvů a politiky.

Jiný styl oděvu, pokrývka hlavy nebo odlišný porost na tváři stačí k rozpoutání církevní války nebo pronásledování. Obřezání, maso v pátek, modlitba před jídlem, data a podrobnosti, jak provádět církevní svátky – vše toto se stalo zbraní. To, ve který den provádět sabbat – v sobotu nebo v neděli, je vážnější než pravda. Vedou se nekonečné spory, je-li třeba nosit čepici nebo ji sejmout na počest Boha.

Využívajíce běžné maličkosti a současně ignorujíc základní ideu duchovní pravdy, vedou náboženství k úpadku samy sebe i lidstvo. Mnoho z toho, co se ctí jako církevní doktrína, je ve skutečnosti jen projevem ega. Pokud jsou pravdivá slova Ježíše, že zlo je v očích dívajícího se, potom ti, kdo vidí všude jen hřích a zlo, jsou sami zdrojem utrpení. Ve viktoriánské době se dokonce i nožka stolu považovala za pokušení, proto ji bylo nutné alespoň trochu přikrýt ubrusem.

Mnohé z toho, co je tradičně považováno za hřích, jsou ve skutečnosti pocitem viny vyvolaná zveličení, která udržují v myslích lidí emocionálně nevyrovnaní představitelé církve. Dodržení zásady „Nechť ten, kdo je bez viny, první hodí kamenem“ zadusí každou zpronevěru pravdy.

V souhrnu degradace duchovní pravdy paradoxně vynáší ortel Bohu i lidstvu ve jménu „Božského“. Uzurpace tohoto práva a volání jménem Boha – grandiózní tvrzení, avšak iluzorní. Žádný člověk, který, byť jedenkrát, pocítil absolutní reálnost Boží přítomnosti, nebude činit taková nepravděpodobná prohlášení.

OSVOBOZENÍ LIDSTVA

Než začneme hledat nový směr, je nutné poznat omyly toho starého a pokusit se napravit tyto omyly. K tomu je zapotřebí chrabrost a nebojácná čestnost. Uzdravení se z mnoha vážných a nevyléčitelných, potenciálně smrtelných onemocnění je založeno na připravenosti a schopnosti přijmout pravdu a rozhodnout se jít jinou cestou. Pokud se člověk dokáže vzdát popírání a přijmout Pravdu, pozvedne se nad kritickou hranici Integrity (200).

Fénix duchovního probuzení se rodí z popela lidského zoufalství. Jak pravila matka Tereza, nádherný lotosový květ se vznáší nad vodou, ale jeho kořeny jsou v jílu a bahně na dně rybníka.

Na začátku života autor prožil zjevení o absolutnosti strádání celého lidstva. Bylo hlasité a porážející ve své velikosti. Jak bylo řečeno, vedlo to, bohužel, k chybnému obvinění ze všech bled, Boha, jakým ho představuje církev, protože to „on dovolil, aby se to všechno stalo“.

Výsledkem byl ateista, který se teprve po mnoha letech hlubokého zoufalství, nakonec oddal Bohu a prožil hluboké duchovní prozření, které změnilo jeho veškeré

chápaní Boha, Pravdy a Reality. Teprve potom se dostavilo zjištění a pochopení hloubky neznalosti a omezení lidského vědomí, které se ukázaly být základem a zdrojem lidského strádání. Poznání toho, nakolik se lidstvo utápí v zajetí neznalosti a jakou hroznou cenu za to platí, mu převrátilo život naruby a dovedlo ho ke změně činnosti: Místo toho, aby zbavoval lidi fyzických a mentálních nemocí a utrpení, začal autor napravovat duchovní omyl, z viny kterého se vše uvedené děje.

Kolektivní ego lidstva, zastoupené společnostmi, nevidí problém, který je základem jeho utrpení. Pro to je typická víra, že problémy, které je třeba řešit, leží „někde tam“ a proto jsou veškeré sociální programy, včetně válek určeny k tomu, aby napravovaly jiné lidi nebo jiná místa.

Základní problém lidstva je to, že lidský rozum není schopen rozlišit pravdu od lži. Nemůže rozlišit „dobro“ od „zla“. Lidé zbavení obranných prostředků se dostávají do područí lži a všech jejích podvodných podob, které se vydávají za patriotizmus, církve, obecné blaho, bezpečné zábavy...

Díky jednoduchému, nepotřebujícímu zvláštní zařízení, testu na pravdivost/lživost, by mohli být všichni diktátoři, imperátoři a demagogové v historii smeteni. Pokud jednoduše položíme fotografii Hitlera do pevné obálky a dáme ji dítěti, aby ji podrželo nad slunečním pletencem, jeho ruka slábne. Stejně oslabení demonstruje pravdivou podstatu Stalina, Lenina, vůdce arabských fanatiků, komunistických vůdců, vůdců Kambodže a afrických zemí a také diktátorů zaštiťujících se jménem Alláha.

Všechny vraždy v staleté historii lidstva jsou výsledkem násilí, kterému protijedem je síla Moci. Násilí je založeno na lži; Síla Moci se opírá pouze o pravdu. „Zlo“ ztrácí otěže, když ho odhalují; Je to jeho zranitelná, slabá stránka, jeho Achillova pata.

Lež je poražena, když se ukáže, čím je ve skutečnosti. Proto, aby bylo možné uvidět zřejmé, není potřebná americká vláda, CRU?, FBI, stupnicové kamery nebo počítače; ruka pětiletého nevinného dítěte – to je jediná skutečná síla na Zemi, síla skutečné Pravdy, nezranitelná, nevyžadující oběti.

DĚTSKÁ RUKA

Nejvíce ze všeho se v tomto světě bojí legie tmy ruky nevinnosti, protože strhává masky, díky kterým udržují ve své moci více než 78% lidstva.

Pokud přestane člověk odmítat fakta, začne vidět lež, manipulace a zkreslení pravdy, směřující k nejnižším pudům člověka a zamořujících společnost. Populární počítačové hry nejsou vůbec nevinné a bezpečné; Jsou to stroje pro učení zabíjet, určené k tomu, aby zničily duchovní citlivost, nutí rozum nesmyslně zraňovat a zabíjet. Plánovaný lov kojotů – to není „sport“, ale kruté násilí. Narkotika – to není „super zábava“, ale zotročení. Hudba ve stylu heavy metal a rap neosvobozuje a nezabavuje; plánovitě spoutává rozum mládeže. Média imitují nevinnost, získávají obrovský zisk, který je výsledkem využívání lidských slabostí.

Ruka nevinného dítěte léká různé organizace, které přitahují pozornost neznalosti. Falešná „válka s drogami“, jak se ukazuje, je příčinou problému, základnou obchodu s drogami, vyvolávající, zesilující a obohacující jí. **Komunismus nebyl poražen válkou, ale nenásilím Gorbačova.**

Znovuzrození Krista – význačný mnohokrát předpovídaný Druhý Příklad – z duchovního pohledu znamená nahrazení lži pravdou, tmy – světlem, neznalost – poznáním. Smyslem existence Krišny, Buddhy, Krista i Alláha – není jejich přítomnost na planetě, ale pravdy, které oznamovali a podporovali a vysoká měřitelná energie, doprovázející jejich učení. Všechny osvícené bytosti hovoří lidstvu, aby si nevšímalo jejich osobnosti a charakteru, ale soustředilo se na jejich učení. Bohužel, ve výsledku, kvůli typickému nepochopení a pozměňování, převládajícím v církvi, lidstvo postupuje přesně naopak a uctívá osobnost, data, doby a místa, která navštívili, ignorující při tom jejich učení.

Široké rozšíření učení Krista/ Buddhy/ Krišny i Alláha je dáno přechodem úrovně vědomí lidstva z negativní úrovně 190 za hranici Pravdy a Integrity, s hodnotou 200, na dnešní úroveň 207. Nelze podceňovat význam této význačné události, která se stala poprvé v historii lidstva. Provedeme analogii: Je známo, že na fyzické úrovni má změna globální teploty o několik stupňů velmi značný vliv na celou planetu a všechno, co na ní žije. Změna úrovně vědomí lidstva ze 190 na 207 má podstatně větší význam, má mnohem hlubší a vážnější i všestrannější vliv, než změna teploty planety.

Pokud druhý příchod Krista má doprovázet symbol, potom se tento symbol již projevil, zcela nedávno. Není možné se zmylit ve významu ani v tom, co slibují lidstvu tyto obrovské proměny – odklon od lži, pozměňující vědomí lidstva, k pravdě.

Možná je dětská ruka prvním paprskem nového úsvitu civilizace.

Bylo řečeno, že nevinost dítěte přivede člověka k Bohu a do ráje. Pouze díky nevinosti dítěte lze otevřít dveře k pravdě.

Nevinost dítěte zůstává nedotčenou a bezúhonnou ve vědomí každého člověka. Je to základní „struktura“ samotného vědomí. Můžeme uvést současnou analogii: Programové vybavení počítače se nedotýká zařízení, a obrazy, které skrze sebe propouští kamera, na ni nemají žádný vliv.

ZNOVU ODHALUJEME PŮVODNÍ ČISTOTU

I když hovoříme o limitech vědomí lidstva, ve skutečnosti společnost mění sám člověk, ačkoliv je tento proces neviditelný a nepřitahuje pozornost. Existuje nekonečné množství možností, jak se zbavit Násilí, ale Moc nemá svůj opak ani nepřítel. Stejně jako sám prostor, i Moc je nezničitelná a je navěky ochráněna. Lidé se domnívají, že je řídí jejich chaotické myšlenky a že jsou obětmi okolností. Je to obrazem toho, jak se cítí člověk přežívající z minuty na minutu. Lidé se cítí být obětmi toku vědomí nebo emočních stavů a probíhajících podmínek. Je rozšířené mínění, že neexistuje alternativa probíhajícím stavu mysli a pocitů člověka.

Taková hra na, porad se s „ono“ (rozum) a „vnější“ (svět) je přijímána jako přirozená a normální. Jen nemnozí se domnívají, že ve skutečnosti existují jiné možnosti.

Pozorováním sebe sama a zaměřením se do nitra, můžeme zjistit, že celý stav mysli je výsledek použití takové možnosti. Nejsou navzájem zaměnitelnými a nezpochybnitelnými fakty, které jsou určené nekontrolovatelnými okolnostmi. O tom se můžeme ujistit, pochopením toho, jak funguje rozum.

Člověk není řízen rozumem. Rozum plodí nekonečnou řadu možných variant, ukrytých v podobě vzpomínek, fantazií, obav, koncepcí... Abychom se dokázali osvobodit od nadvlády rozumu, stačí si jen uvědomit, že přehlídka všeho toho, co nabízí – je jen pouhým souborem náhodných výběrů, skákajících po obrazovce rozumu.

Nikdo není „nucen“ se urazit kvůli negativním vzpomínkám nebo věřit strašným myšlenkám o budoucnosti. Toto jsou jen pouhé varianty. Rozum je doslova televize, která se přepíná z kanálu na kanál. Není vůbec nutné následovat určitou pokoušející nás myšlenku. Můžeme se poddat pokušení, pocítil lítost k sobě nebo zlost nebo úzkost. Tajemství přitažlivosti těch variant spočívá v tom, že se za ně platí emocemi nebo přinášejí skryté uspokojení.

Pokud se vzdáme takových plateb, můžeme zjistit, že se za fónem myšlenek vždy skrývá tichý, neviditelný, nezávislý na myšlenkách prostor radosti. Taková varianta je vždy dostupná, ale abychom ji mohli pocítit, musíme si vybrat právě ji a ne jiné pokoušející nás varianty. Zdroj radosti je vždy s námi, vždy je dostupný a nezávisí na podmínkách. Zabránit tomu můžeme jen dvěma způsoby:

- 1) nevědět, že radost je vždy nedaleko a vždy je k dispozici a
- 2) ceníme-li si něčeho jiného více než klidu a radosti z důvodu skrývané naděje na výhru.

Prožitek přítomnosti Boha je dostupný a existuje v nitru člověka neustále, jen čeká, až si ho vybereme. Takový výběr můžeme učinit pouze tehdy, pokud se vzdáme všeho jiného, kromě Božího klidu a radosti. Odměnou nám bude poznání Božství „JÁ“, věčně přítomného, jen ne prožívaného, protože jsme ho ignorovali nebo zapomínali, nebo jsme si vybrali něco jiného.

KDY PŘIJDE BUDOUCNOST?

Volba cítit přítomnost Boha se uskutečňuje mimo čas. Proto není nikde v budoucnosti; probíhá pouze v přítomnosti. Nejsou potřebné, dokonce ani nutné další podmínky, protože probíhající moment je konstantní; nikdy se nemění; nikdy nemizí do včera nebo zítra. Je nevyhnutelný. Vše se nachází v úplném bezpečí v konkrétním daném okamžiku.

Pozorování ukazuje zřejmým, že jediné, co se zdá být proměnlivým je vnější. Skutečné je nehybné; tón je konstantní. I když se scénář filmu mění a děj se rozvíjí v čase, ale k tomu může docházet pouze v přesně autentickém okamžiku.

„Autentičnost“ – prvotní, všeobjímající, všemocná, neměnná a zcela nutná pro

zkušenost. Je to podstata poznání vlastního bytí a existence. Není možné existovat nikde, než v intenzivní, radikální realitě Teď. Existuje pouze jeden, tento okamžik. Vědomí člověka jako „JÁ“ – jediný Pohled, který dovoluje vše přijmout nebo vědět. Vnitřní pocit reálnosti se předává „vnějššímu“ prostředí samým „JÁ“, a to nutí prostředí zdát se být reálným. Proto pocit reálnosti – je projekce „JÁ“ – vědomí, zrozená z „JÁ“. Člověk se tak stává ne svědkem reálného světa, ale zdrojem jeho zdánlivé reality. Svět je ve skutečnosti – zábava. Stejně jako ke každé zábavě, je třeba se k němu chovat s lehkostí. Ráj v našem nitru se otevírá poznáním. Svět je pouhá iluze. Jeho melodramatičnost – je jen trik zdeformovaného pocitu vnímání. Nutí nás myslet si, že je svět veliký, mocný a stálý, ale „JÁ“ je jen maličký, slaboučkový a pomíjivý; ve skutečnosti je vše přesně naopak, a to je pravda.

Bez víry v to vnější, definované vnímáním, svět, který jsme považovali za skutečný, mizí. Pokud se člověk vydává na cestu osamocení s vnitřním, věčným potenciálem radosti a klidu, svět se přeměňuje na směšný lunapark a celé drama se jeví prostě jen dramatem.

Úhel pohledu pravdy, klidu a radosti je vždy dostupný, i když se zdá být skrytý pod neznalostí a nepoznatelností, danými tím, že si ze zvyku vybíráme jiné varianty. Vnitřní pravda se otevírá, když odmítneme jiné varianty a zřekneme se všeho ve prospěch Boha.

LIDSKÉ ONEMOCNĚNÍ JAKO „ZMĚNĚNÝ STAV VĚDOMÍ“

Pravda se určuje ne všeobecně danými fakty, jak nás učí historie. Lež je často nalézána a rychle se šířící lidská zkušenost. Jedním z nejdůležitějších objevů ve výzkumu vědomí je to, co se všeobecně chápalo a přijímalo jako „normální lidská zkušenost“. V myšlenkách, chování i pocitech je technicky vzato jen změněným stavem vědomí, které převládá u ohraničené společenské vrstvy v určitém časovém úseku, není to skutečný stav člověka.

Člověk si natolik zvykl na úzkost, strach, neklid, urážky, vinu, konflikty a rozčílení, že je přijímá jako normální součást života, společně s negativními emocemi, pocity a názory. Lidstvu, stejně jako pacientům, se doporučuje navštívit terapeuta, aby dokázalo „přijmout své pocity“. Namísto „přijímání“ těchto iluzorních produktů je mnohem prospěšnější se jich zbavit, odhalit jejich zdroj v samotném vnímání.

Skutečně „normální“ stav vědomí – je stav prostý všeho negativního, naplněný radostí a láskou. Všechno ostatní je podloženo jen iluzí a deformovaným vnímáním. To, že jsou ve společnosti rozšířeny nemoci, neznamená, že je nemoc normálním stavem. Z historického hlediska byly ve společnosti velmi rozšířeny a zabíjely podstatné části obyvatelstva, ale to z nich nedělá přirozený stav. Dokonce i mor časem vymizel,

Není vůbec složité zjistit, že 78% obyvatelstva světa má psychické problémy – jejich úroveň poznání je pod 200. Znamená to, že pouze 22% obyvatelstva se nachází mimo zónu krajního nebezpečí.

Máme snahu považovat změněný stav vědomí za uměle vytvořený paranormálním stavem nebo něčím podobným hypnotickému stavu nebo transu nebo naprogramování či vymývání mozku. Výsledkem zkoumání rozšířených vlivů, které fungují díky opakující se erozi úrovně vědomí člověka, je to, že se rozum lidstva nachází pod kontrolou a vlivem vnější síly a vymývá se systematicky a neustále v souladu s nálezem takových procesů ve vědeckých výzkumech.

Dítě se rodí s nevinným, nenaprogramovaným vědomím, ale potom se stejně jako technická část počítače, systematicky programuje a tyto programy jsou – vkladem společnosti. V tomto systému je však jeden obrovský a důležitý nedostatek. Není definován a je nedostupný program, který by dovolil potvrdit pravdivost nebo lživost nových programů! (Je to podobné jako funkce virů) Dítě je nevinné a důvěřuje všemu, co se mu tvrdí. Nezabezpečené vědomí dítěte se stává obětí kolektivního nevědění, dezinformací a lživých systémů víry, které v posledních tisíci letech zastínily schopnost člověka být šťastným.

Takové programování není možné opravit, protože neexistuje mechanismus, který by dovolil prověřit pravdivost informací, kterými je programován mozek dítěte. Na první pohled se zdá, že je okolo 78% dat nejen lživých, ale i degradujících a nebezpečných. Jsou vkládány do lidského mozku, který je i tak geneticky nedokonalý. Více než u třetiny lidstva mozek nevytváří dostatečné množství neurotransmiteru serotoninu, aby ochránil člověka před depresí, přejídáním, závislostí nebo ztrátou kontroly nad svým chováním. Člověk může okamžitě ztratit schopnost logicky myslet kvůli nekontrolovaným výbuchům emocí. Ještě více zbavuje racionálnosti myšlení biologický fakt, kdy staří hadi a živočichové mají sice mozek, který funguje, ale jeho atavistická činnost neustále vyvolává živočišné instinkty, které zesilují dravé impulsy a agresivitu. Veškeré instinkty živočicha se uchovávají a působí nebo dokonce i převládají nad rozumem v různých behaviorálních a emocionálních stavech. U živočicha jsou emoce přítomny neustále, blízko pod povrchem.

Toto dělá člověka zranitelným při působení drezúry a manipulací sociálního programování a propagandy.

Z toho vyplývá, že člověk začíná s biologicky defektním mozkiem a s instinkty živočicha a shromažďované jím zprávy a informace jsou systematicky pozměňovány a programují se daty, která jsou nepřesná, lživá, negativní a destruktivní – přinejmenším v 78 % případů. Je to jen statistická pravděpodobnost týkající se lidstva jako celku. Ve společnosti jsou ale velké skupiny obyvatelstva, u nichž podíl lživých informací dosahuje 100%, například subkultury pouličních gangů. Velmi často největší škodu způsobuje to, že chyba v programování poškozuje velmi důležité elementy chování. Veškerá produktivita celých národů se může obrátit směrem k degradaci. Ekonomika zemí jako například Německa a Japonska v době druhé světové války byla orientovaná na masové ničení nejen nevinných obětí, ale i jejich vlastní kultury. Celé země se mohou obrátit v popel kvůli propagandě natolik lživé a agresivní, že následně není možné pochopit, jak jí mohl někdo vůbec uvěřit a dokonce jí obětovat i vlastní život.

Jednoduchý svalový test okamžitě ukáže pravdu. Diktátoři vyvolávají u všech

slabost svalů při testu; například Hirohito není ani zdaleka tak božským, César – není Bůh atd.

Společnost nemá žádnou ochranu, pokud se všichni nenaučí jak jednoduše testovat pravdu, což se může naučit kdokoliv, kdykoliv a kdekoliv. Rozšíření znalosti tohoto testu by mělo obrovský dopad na lidstvo. Jeho jednoduchost, společně se značným užitkem a dostupností, ho řadí do stejné kategorie objevů, jako byl objev kola, páky, elektřiny nebo počítačového čipu. Lidstvo může sklídit obrovskou úrodu a nic ho to nebude stát. Možná, poznání toho, že tento test může být i zdrojem velkého zisku, k němu přitáhne pozornost a zájem.

Používání tohoto testu v obchodě, výzkumu, výrobě a v průmyslu garantuje úsporu trilionů dolarů. Bohužel, na druhé straně velké segmenty společnosti mají své vlastní zájmy a podporují status quo. Může se to zdát být neskutečným, ale žijeme ve společnosti, kde prokurátoři záměrně skrývají důkazy nevinnosti, jen aby dosáhli vynesení rozsudku, dokonce, i když to vede ke smrti odsouzeného. Takové příklady jsou ale jen pouze symptomy, které ukazují, nakolik vážným se stalo onemocnění lidského vědomí.

Podobně jako test DNA, svalový test okamžitě potvrzuje vinu nebo nevinu obviněných. Okamžitě určuje lživost nebo pravdivost důkazů nebo obvinění. Neprodleně poukazuje na přítomnost nebo osobnost zrádců, přeběhlíků, zahraničních agentů, informátorů, nevěrníků, lhářů a renegátů jakéhokoliv druhu. Test během několika sekund nebo minut odhaluje identitu průmyslových nebo politických špiónů, nečestných pracovníků, drogových bossů, nebezpečných osob i to, kde se nacházejí zločinci. Není nutné ztrácet sta tisíce hodin pro vedení trestního řízení, aby bylo možné odhalit a určit místo, kde se nachází sériový vrah. Veškeré zločiny jsou snadno řešitelné. Každý detail zločinu a událostí, současných i minulých lze snadno prohlédnout, včetně místa, času, motivu, úkryty důkazů, osobnost pachatele.

Můžeme získat odpovědi na takové otázky jako: Kde se nachází tělo, kde je zbraň a jaký byl motiv. Stejně jako pomáhá kompas v navigaci, teleskop v astronomii, mikroskop v bakteriologii, svalový test umožňuje odhalit libovolná fakta o libovolném objektu v libovolném místě prostoru a času během několika sekund. Svalová prověrka je velmi pružný nástroj, jehož skutečná hodnota ještě nebyla v plné míře odhalena.

Z ÚHLU POHLEDU HISTORIE

V průběhu historie lidstva se objevila celá řada duchovních učení i tradičních cest k Bohu. Existuje „jóga“, tradičně popsané cesty. Podle každé z nich byly založeny vlastní školy, církve, duchovní literatura, svaté knihy, svatí učitelé i historické osobnosti. Z pohledu historie si vybíraly v různých množstvích etické a kulturní elementy toho národa, ve kterém vznikaly. Velká většina význačných duchovních tradic se tak začala identifikovat s etickým vlivem i tradicemi, které mohou, a často se tak i děje, odvádět a dokonce i odpuzovat od vnitřní čistoty samotného učení.

To se stalo příčinou rozporů mezi největšími světovými církvemi a stalo se to dokonce i příčinou strašných náboženských válek. Snad obnovení poznávání duchovní

pravdy dovolí překonat takové umělé rozdíly a dovést podstatu všech duchovních učení k jednomu celku, nezávisle od jejich původu a nálepek.

CO JE ČISTĚ DUCHOVNÍ CESTA

Doposud neexistoval způsob zjištění v pravdivosti nebo lživosti libovolného duchovního učení nebo učitele; proto se žák spoléhal na důvěru v duchovní integritu učitele, potvrzenou jeho reputací. Jedinou nadějí na správnost výběru dávalo vnitřní dobro a karma člověka, které ho měly dovést k holistické a užitečné duchovní činnosti.

Omezení počtu význačných cest, započatých před tisíci lety – ztráta originálního učení, daná postupnou ztrátou materiálů, předávaných ústním podáním. Také problematická ztráta přesnosti při překladech z jednoho jazyka na druhý, stejně jako nesprávné ústní podání posluchačů, kteří ještě sami nedosáhli osvícení. To vše byl problém.

Pokud použijeme svalový test pro kalibraci světových církví, uvidíme, jak je napsáno v knize „Moc versus síla“, že po čase nastal silný úpadek v úrovni pravdivosti některých církví. V buddhismu došlo k celkem malému zhoršení, ale u jiných církví – k podstatnému zhoršení. Snadno můžeme provést informativní výzkum a prozkoumat a zkalibrovat úroveň vědomí každé z církví, století po století, stejně jako úroveň vědomí jejich vykladačů v různých dobách. Dokonce můžeme určit, v jaké době a pod čím vlivem započal úpadek. Často se to určuje podle konkrétních událostí, v době, kdy se rozhodnutí přijímala duchovenstvem, což vedlo ke smutným důsledkům. Přesnou podstatu omylu můžeme také přesně určit a pochopit podle kontextu kulturních a politických zájmů v daném období. Děly se kompromisy, které se v té době pravděpodobně zdály být omluvitelné a považovaly se za dočasné, za nutné zlo kvůli přežití, ale vedly bohužel k smutným a dlouhodobým následkům, protože následně již nebyly nikdy napraveny.

Nejsmutnější a nejvážnější příklad – dramatické snížení úrovně pravdivosti křesťanství, k němuž došlo po Nicejském koncilu. Úroveň křesťanství upadla o 400 dílů kvůli spojení Starého zákona s Novým v Bibli a doplněním k nim Janova Zjevení (Jan Blahoslavený byl astrálního původu). Byla to destruktivní chyba, protože Starý Zákon s výjimkou Genesis, Žalmů a Podobenství vyvolává slabost při svalovém testování a ukazuje, že jeho úroveň je nižší než 200, což znamená, že je lživý. Negativní ukazatele jsou dány antropomorfním vyobrazením Boha, omylného i náchylného k negativním lidským emocím: Ke mstě, nenávisti, zaujatosti, zranitelnosti, hněvu, touhy ničit, náchylnosti ke kupčení, pýše a marnivosti. Boha pomsty bylo nutné prosit, lichotit mu, podplácet ho a kupčit s ním, aby neupadl do zuřivosti a nezačal sesílat bouře, potopy, požáry a mor. Je to naprostý opak Boha pravdy, milosrdenství a odpuštění, kterého představoval Kristus. Kristus pravil, že Boha pomsty musí nahradit Bůh milosrdenství a odpuštění. Za nepřátele se musíme modlit a odpouštět jim za jejich nevědomost. Stará židovská tradice vyznávání Boha Hněvu, Pomsty a Vyvolených odmítla toto učení (viz přílohy na konci této hlavy).

Staří bohové primitivních kultur pocházejí z „astrálních“ rovin vědomí. Od nich pochází skandinávští, germánští, řečtí, starožidovští, římské, egyptští,

babylonští, „bohové“ Inků, „bohové“ se všemi lidskými starostmi, motivacemi, polohováním, nenávisť, vyžadující oběti a závistivé, zlé ničení. To, co je skutečným Bohem, má nekonečnou sílu a nemá proto potřebu uchýlovat se k manipulaci skrze násilí. Skuteční Bohové nemají slabé stránky, potřeby ani osobní zájmy. Emocionalita, zaujatost a omezení, které se týkají starých „bohů“ nejsou vlastní Božstvu, Přítomnost kterého ve své podstatě je Láskou a Klidem. Negativní energie vyvěrá z lidského rozumu, který vymýšlí nekonečnou řadu zástupných bohů, kdy každý z nich vyžaduje poklony a oběti. Reálný Bůh nemá „potřebu“, nepoddává se pocitům uspokojení nebo neuspokojení, tím spíše potom snaze vyhovět.

To, nakolik je vážná ztráta pochopení, můžeme ohodnotit, když si uvědomíme, že číselné hodnoty při kalibraci se určují podle logaritmické škály. Ztráta 100 dílků znamená ohromnou ztrátu pravdivosti a moci. V některých církvích jsou takové omyly (chyby) natolik vážné, že fundamentalistické větve těchto církví upadly mnohem níže pod kritickou úroveň 200 a vzniklá lež byla chybně vykládána jako pravda, což vedlo k vážným důsledkům pro lidstvo – obrovskému utrpení a ničení. Úrovně pod 200 představují utrpení ve všech jeho formách.

Jednou z hlavních pák, která ponouká svět v negativním směru – konceptuální zbraň sebeobrany, která se nazývá „spravedlivý hněv“ a kalibruje se jako Pýcha s hodnotou 190. Je to základní destruktivní síla a Achillova pata posledních několika tisíců let lidské historie. Je to největší a nejlepší omluva pro libovolné násilí a barbarství, jaké si jen lze představit. Skutečně význačné historické cesty byly ukázány Avatary neboli význačnými učiteli, které odhalujeme podle kalibrace na úrovni 1000 – nejvyšší možná úroveň pro Zemi. Na Západě jsou nejznámější jména Krista, Buddhy, Krišny a Zarathuštry. Úroveň 1000 je spojena se spasením celého lidstva. Duchovní učitel, který se obrací k celému lidstvu, hovoří z úrovně Avatara.

Význační Avataři žili do té doby, než se stalo dostupným tištěné slovo, proto se dochovalo velmi málo dat o tom, co skutečně hlásali a jak to bylo interpretováno. Proto zbylo jen málo vysvětlení, co měli na mysli od samého počátku, při předávání původního učení docházelo často k chybám ve výkladu. Snadno lze potvrdit, že se ve výkladu stala chyba, která znehodnocuje původní čistotu. Mnoho odchylek je zřejmých a viditelných každému, kdo má duchovní intuici nebo alespoň elementární cit pro etiku. Ke znehodnocení docházelo zvláště při přeměně náboženství v sociální instituci nebo v těch případech, kdy silové organizace přijímaly jména svých imaginárních zakladatelů, aby si vytvořily autoritu, přilákaly následovníky, získaly světská blaha a kontrolu nad ostatními.

Duchovnost jako taková nevstupuje s nikým do sporů. Ale chybné výklady se staly základem jednotlivých dogmatických církevních organizací, které je využívají za účelem uchvácení světské moci a vydávají je za duchovní pravdu ve svůj vlastní prospěch. Tak zaměňují sílu duchovní moci za světskou moc neboli sílu a podřívají tím pravdu, předanou zakladateli, kteří se tak stávají zakladateli pouze podle jména.

Status a prestiž Avatara i jeho význačné jméno se kradou a prodávají se, za účelem vybudování obrovských impérií. Dokonce i při povrchním pohledu na historii můžeme

vidět, že původní pravda zůstává doposud čistou a je možné ji znovu obnovit.

Slova jako „duchovní“, „víra“ i „Bůh“ mají již tolik různých významů, že vyvolávají zmatek. Srozumitelnějším termínem, který není svázán s historickým zkrácením a který obsahuje veškeré dostupné a možné informace o lidstvu i Bohu je – „vědomí“. Duchovností jsou nazývány ty aspekty pravdy a Božství, které schraňují poznání pravdy i Božství a obsahují veškeré odkazy na Absolutní a všudypřítomnou Realitu, Zdroj a nekonečnou sféru všeho, co existuje jako Bytí.

V souladu s uvedenou definicí, vědomí obsahuje možnosti a realitu ve vší jejich úplnosti a zvláště v tomto prostoru a matice poznání dosahuje svého maximálního potenciálu. Je možné s jistotou a přesně ohodnotit tuto cestu, alespoň do kalibrační úrovně 1000; poté se iluze oddělenosti hledajícího rozptýluje.

Učení každého význačného duchovního učitele na Zemi je nyní možné prostudovat, detailně kalibrovat a prověřit. Úroveň vědomí rovná 600 je úrovní, kdy se dualita rozpouští v non-dualitě. V této etapě lze přejít most mezi viditelným a neviditelným, známým a neznámým, triviálním a pravděpodobným. Na úrovni 600 se potkává duch s člověkem. Viditelné a neviditelné se slévá navzájem. Je to orientační bod ukazující směr. Je to úroveň osvětlení.

Je zajímavé, že se svalový test na Pravdu sebe sama kalibruje na úrovni 600 a proto je fyzickým projevem setkání realit duality a non-duality. Studium podstaty vědomí je, pravděpodobně nejmocnější a nejčistší z duchovních cest, protože ono samo o sobě napomáhá napravit omyly a postupovat vpřed. Literatura o vědomí a duchovnosti může snadno dovést k omylu. To proto, že dnešní seriózně hledající vyučují všechna učení o pravdivosti, kterou nelze objektivně prověřit.

Úrovně vědomí od 500 do 1000 popisují to, co lze nazvat různými oblastmi nebo dimenzemi.

Duchovní učitelé na vyšších pětistých úrovních nejčastěji vstupují do kontaktu se značným počtem lidí. Když jejich duchovní rozvoj dosáhne úrovně 700, stávají se více uzavřenými, více legendárními a zanechávají jako dědictví zápisy svých učení.

Lidský život můžeme kategorizovat jako různá pole a úrovně vědomí, která spolu navzájem komunikují a lidé se stávají neosobními mluvčími těch úrovní. Proto kritika náboženství nebo duchovnosti vědcem – materialistou – není projev osobního názoru, ale vyjádření energetického pole 400 a více, s jemu příslušejícími omezeními a možnostmi. Na čtyřstých úrovních se často objevuje egotismus ve vztahu k intelektu, logice a intelektualizaci. To znamená, že na čtyřstých úrovních je Bůh nahrazen vědou jako zdrojem vědomostí a naděje do budoucna.

Na třístých úrovních se naděje lidstva na záchranu obracejí k politice a začínají se války kvůli politickým ideologiím, nálepkám a heslům, za současného snížení Hodnoty lidského života. „Špatné“ lidi zabíjejí pomocí gilotiny nebo elektrického křesla nebo je zavírají do vězení. Na této úrovni se udržuje přehnané nadšení pro duální, omezenou realitu „správného“ a „nesprávného“ s charakteristickou pro ni slepotou k polohování, které vytváří takovou dualitu.

Spodní úroveň (pod 200) žijí v chaotickém světě, protože určování správného a nesprávného se rozlišuje z momentu na moment, od kultury ke kultuře, uvnitř každé kultury, v závislosti od vzdělání, IQ, sociální vrstvy i geografické polohy. Tato úroveň je velmi zranitelná zprávami z médií, které toho maximálně využívají a vysávají z publika emoce pomocí brakového sentimentu a přehnané emocionality.

Nutnost výběru buď to, nebo to se udržuje i na čtyřstých úrovních v konfliktu „vědeckého“ a „nevědeckého“. Proto se věda stává hnízdem mechanistického redukcionismu a determinismu, udržovanými převládajícími dogmaty se stejnou dychtivostí, jako dogmata v církvi ve středověku.

Úroveň srdce (500) je mostem, vedoucím od sekularismu, pseudospravedlnosti a mstivého moralismu a otevírá dveře k diskusi alternativních názorů, štědrosti, milosrdenství a odpuštění skrze pochopení a neodsuzování. Obrovská síla pětistých úrovní je ve využití pochopení, a právě pochopení pomáhá přejít na úroveň 540, úroveň Bezpodmínečné Lásky.

Na těchto úrovních se objevuje schopnost rozlišovat čin od činitele. Tak například matka navštěvuje odsouzeného syna ve vězení a stále ho miluje, bez ohledu na strašný čin, který učinil. Na pětistých úrovních se také objevuje schopnost uvědomit si hranice možností člověka a nemožnost je překonat. Schopnost i připravenost odpouštět, protože „oni nevědí, co činí“, se stává reálným cílem, velkorysost zaměřuje touhu po odplatě, pomstě a odvetné agresi. Proto odpuštění se stává základním kamenem.

Na pětistých úrovních se hranice schopnosti výběru stávají zřejmými. Dítě, žijící v každém člověku, vychází na svět a jeho neoddělitelná živelná nevinność se stává viditelnější a dovoluje zabránit odvetným opatřením, která mají v naší společnosti často stejnou nebo i horší formu, jako odsuzovaný zločin.

Na pětistých úrovních se objevuje také schopnost vidět všechny činy jako výsledek mnoha sčítajících se faktorů, takže odpovědnost se nyní přijímá jako přítomná nebo možná pouze na různých úrovních, v závislosti od kontextu a podmínek. Chování se přisuzují různé odstíny významů a reaktivní zjednodušení se nyní neaplikují. Jsou ukončeny ostré odsudky a i paradoxy se zvažují a promýšlí. Stává se pochopitelným, že nic se neděje proti vůli člověka, ale pouze jako výsledek shody probíhajícího toku myšlenek nebo jeho dřívějšího duševního rozpoložení a jím provedenou volbou. Život ve všech jeho podobách to přijímá jako možnost duchovního růstu, vhodnou pro jeho účastníky.

Lidský život, jak se obvykle jeví – je epické, dramatické představení veškerých možností pod úrovní 600; nad touto úrovní se kontext zcela mění, a objevuje se zcela jiný soubor zdánlivých překážek, které se považují za principy a úkoly pro poznání. Na úrovni 600 se vnímání zaměřuje viděním. To, co se mohlo zdát ve světě vnímání neúspěchem, je nyní darem vidění pro mnohem vyšší poznání.

Na úrovni 600 také přestává identifikace s fyzickým tělem a následně i největší strach ze všech, strach ze smrti, mizí z „pravděpodobné reality“. Podobně, jako motýl vysvobozený z kukly, se osvobozený duch raduje svému nefyzickému stavu, protože „JÁ“ je zcela neviditelné.

Šestisté úrovně lze nejlépe popsat jako všeobjímající, samozřejmý stav, protože v něm není ani subjekt ani objekt. Poznávající i poznávané je navzájem identické a samozřejmé jako jedno celé, bez možnosti rozdělit je. Není ani vnitřní ani vnější, není osobnost ani Bůh, nejsou části za hranicemi celku, nejsou nezávislé bytosti. Dualita je překonána. Uvědomění existuje samo o sobě, proto neexistuje osobnost, se kterou se to děje.

Na krátký okamžik, kdy malé „Já“ mizí ve vyšším „JÁ“, vzniká přechodný stav ohromné, hluboké radosti a obdivu. Prožívá se smrt malého „Já“, ale potom nastupuje nehybnost a klid. To, že tělo bylo kdysi „Já“, se zdá být absurdní, omylem, způsobeným zapomnětlivostí. Jakoby člověk zapomněl, kdo vlastně je ve skutečnosti, a nyní se na to radostně rozpomněl. Všechny obavy a potíže života mizí, a nyní, když se osvobodil dokonce i od života, si vzpomíná, že vždycky byl a vždy bude a že přežití nebylo nikdy problémem. Jeho bezpečnost je garantována od narození reálností „JÁ“, která je všudypřítomnou a přesahující čas i prostor. Nemohou být žádné začátky ani konce a realita existuje dříve než jakékoliv světy a Vesmíry. Nejsou ani otázky ani odpovědi, protože není dichotomie identity.

Člověk – není jeden ani množství, přesahuje veškeré pozice a myšlenkové procesy. Přesněji řečeno, že „JÁ“ člověka – to je realita, ze které se objevují „jeden i mnozí“. Vše je završeno v sobě, je to autonomní, nemá potřebu v ničem, kromě sebe sama, protože nic, „kromě sebe“, není možné. Proto vyšší „JÁ“ – je kontext a malé „Já“ – obsah.

Není rozdíl mezi tvůrcem a vytvořeným. Vše vytváří samo sebe jako ztělesnění Božího rozumu. Toto význačné uvědomění charakterizuje sedmisté úrovně vědomí, kde „JÁ“ – je Vše Jsoucí. Jelikož Vesmír sám sebe rozvíjí a realizuje, není nutný vnější vliv. Vše se nachází v ideální rovnováze a harmonii.

Úrovně vědomí 800 a 900 jsou nejvyššími potenciálními úrovněmi. Moudrý člověk se časem vrací na svět, ale svět je nyní přeměněn. Není to nadále svět jednotlivců, vyžadujících „spasení“, ale energetické pole, které je nutno pozvedávat a zesilovat. Každé vědomí na světě, které je kalibrováno výše na úroveň Pravdy, je protiváhou negativismu 78% obyvatelstva s kalibrovanou úrovní pod 200.

Moc úrovně vědomí 1000 vyrovnává veškerou negativní energii lidstva a nejen že vytváří potenciál, ale dává i jistotu spasení lidstva. I když se tyto události ve světě času zdají být pomalými, tak již existují v realitě Absolutna, které je nadčasové.

Duchovní pokrok je založen na přijetí svobodné vůle a volby, proto všichni vnímají jen ten svět, který si sami vybrali. Ve Vesmíru nejsou oběti, veškeré události se rozvíjí v souladu s vnitřním výběrem a rozhodnutím.

Co vyvolává zřejmý odklad toho nevyhnutelného osudu? Zdá se, že je to přitažlivost energetických polí, které jsme určili jako „násilí“ nebo iluze a lež. Základem takové přitažlivosti je identifikace sebe s tělem a strach o přežití. Smrt vyvolává strach z konce života a proto se vnímá jako samostatně existující možná realita s děsivou imaginární existencí.

Pro vyšší „JÁ“ sestává lidský život z her a šarád, protože každý podvědomě ví, že smrt je ve skutečnosti nemožná. Proč by jinak lidé riskovali „život“ pro politický zisk nebo peníze? Dokonce na první pohled historie plná zmrzačených těl musí každému budoucímu hrdinovi ukázat, že „vojenská sláva“ je zcela absurdní. Po válce, ve které „zemřelo“ 70 milionů lidí, zůstaly hranice zemí stejné, život se vrátil do starých kolejí a celá ta šaráda se ukazuje jako hloupý vtip. Bývalí nepřátelé si podávají ruce, slaví Dny vzpomínek navzájem a navštěvují vojenské memoriály.

Při hře v šachy nebo dámu se pěšci neničí, ale dávají se mimo hrací desku, pro další hru. To dává hráčům i divákům zcela jasnou a přesvědčivou představu. Na dané úrovni každý hráč poskytuje Druhým duchovní služby v podobě úkolů, které musí splnit ve svůj prospěch. Statečné činy probouzí duši a předávají jí její vrozenou sílu (moc), která je potřebná, aby bylo možné Dosáhnout osobního uvědomění.

Nad úrovní 600 neexistuje osobní „JÁ“, které by provádělo volbu. Pohyb vpřed, je vyjádřením podstaty samotného vědomí. Oddáme-li se konkrétnímu duchovnímu úkolu, vědomí přiměje tělo fungovat v materiálním světě, dokud projekt nebude splněn. V realitě je pouze jeden život, vypadající jako postupně měnící se kapitoly knihy.

PŘÍLOHA: KŘESŤANSKÁ BIBLE („BIBLE KRÁLE JAKUBA“).

Starý Zákon má kalibrační úroveň 190. Nicméně Genesis dosahuje 660, žalmy – 650 a Podobenství Šalamouna – 350. Pokud je vyjmeme, potom ostatní knihy dosáhnou úrovně 125.

Nový Zákon má kalibrační úroveň 640. Pokud však z něj vyjmeme Zjevení (dosahuje úroveň pouze 70), potom Nový Zákon bude kalibrován na úroveň 790.

Stávající Bible je kalibrována na úroveň 475. Abychom ji mohli udělat ryze „svatou“, jak předpokládá její název, je třeba vyloučit z ní veškeré knihy Starého Zákona (kromě Genesis, Žalmů a Podobenství Šalamouna) i Zjevení. Pokud to uděláme, Bible se stane skutečně svatým textem a dosáhne kalibrační úrovně 740.

Je zajímavé, že Lamsa Bible (přeložená z aramejštiny) je přesnější než Bible krále Jakuba (přeložena z řečtiny). Je kalibrována o 20 stupňů výše. Ve versi Krále Jakuba jsou vážné nedostatky, například slova pronesená Ježíšem na kříži jsou citována nesprávně: „Bože, proč jsi mě opustil?“. V překladu z aramejštiny zní tato slova takto: „Bože, proto jsem byl ušetřen (zachován)“. Ježíš hovořil aramejsky, ne řecky.

Pokud vyloučíme z Lamsa Bible Starý Zákon (kromě Genesis, Žalmů a Podobenství Šalamouna) i Zjevení, bude kalibrována na úrovni 810. Pokud vyjmeme Zjevení z překladu Nového Zákona Lamsa, potom Nový Zákon Lamsa bude kalibrován na 880.

Následující část: [Kapitola 5. Jak svést ego na scestí](#)